

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid(SZW)
Mw. drs. T. van Ark
Postbus 90801
2509 LV 'S-GRAVENHAGE

Datum
5 juli 2019
Kenmerk
TAZ/U201900561
Telefoonnummer
06 57593107
Bijlage(n)
-

Onderwerp

Toekomst loonontwikkeling WSW

Geachte mevrouw Van Ark,

Hierbij verzoeken sociale partners betrokken bij de Cao Sociale Werkvoorziening (VNG, FNV en CNV) u om hulp bij het kunnen afsluiten van een nieuwe cao. Sinds afgelopen najaar zijn wij in onderhandeling over die nieuwe cao, maar stuiten daarbij op een financieel probleem dat partijen niet zelf kunnen oplossen. Hierdoor dreigt helaas evenals in 2015 een cao-conflict te ontstaan.

In 2015 was het probleem dat gemeenten voor de werknemers in de SW niet beschikten over arbeidsvoorwaardenruimte, en daarmee geen mogelijkheid zagen om een cao met structurele loonsverhogingen af te spreken. Ook in de jaren voor 2015 was om die reden sprake van een nullijn, met als gevolg jaar in jaar uit koopkrachtverlies voor deze werknemers met een arbeidsbeperking. Tevens leidde dit tot het ongewenste effect dat het cao-loongebouw zwaar onder druk kwam te staan, aangezien als gevolg van de WML-indexatie uitsluitend de laagste loonschaal (= wettelijk minimumloon) bleef stijgen.

Na een jaar met veel arbeidsonrust, hebben cao-partijen uiteindelijk met de hulp van het Ministerie van SZW een cao weten af te spreken met een looptijd van 4 jaar. Ons gezamenlijke pleidooi was destijds (en is anno 2019 nog steeds) dat het van overheidswege bieden van een fatsoenlijke arbeidsvoorwaardenruimte eigenlijk onderdeel had dienen te zijn van de decentralisatie van de Wsw: wij zien het als een maatschappelijk plicht om dit voor deze kwetsbare werknemers netjes te regelen. De langdurige cao-afpraak heeft vervolgens voor rust gezorgd in een sector die toch al meer in beweging is dan goed is voor de werknemers.

Uw voorganger, Staatssecretaris Klijnsma, heeft toen budget toegekend aan gemeenten door de loon en prijsontwikkeling (LPO) opnieuw uit te keren ten behoeve van koopkrachtbehoud van de WSW'ers. Cao-partijen hebben eind 2015 voor deze systematiek gekozen, om te voorkomen dat zij

voor de jaarlijks krimpende groep van werknemers die onder de cao SW vallen, voortdurend te maken zouden krijgen met moeizame onderhandelingen over de loonontwikkeling. Daarnaast is destijds bewust gekozen voor een buiten de invloedssfeer van partijen staande indexatie.

Werknemers hadden destijds overigens de voorkeur om af te spreken dat de indexatie van het WML gehanteerd zou worden als basis voor de loonontwikkeling in de cao SW. Zij gingen er daarbij vanuit dat de WML-indexatie grosso modo leidt tot koopkrachtbehoud. Werkgevers/gemeenten hadden en hebben echter geen invloed op de hoogte van de LPO en bovendien geen garantie dat de LPO de jaarlijkse WML-stijging dekt. De afgelopen drie jaar bleek de LPO toereikend om aan iedereen de WML-stijging toe te kennen. Als gevolg van de overeengekomen systematiek hebben de SW-werknemers die meer dan WML verdienen zelfs een iets hogere salarisstijging ontvangen.

Teneinde in staat te zijn om een nieuwe cao af te sluiten hebben partijen de behoefte om opnieuw een afspraak met u te maken over het langjarig toekennen aan gemeenten van LPO ten behoeve van de cao SW.

Hierbij speelt nu echter het volgende. Na lezing van de meicirculaire 2019 blijkt dat de LPO voor het eerst onvoldoende is om de WML-stijging te bekostigen. Dit zou er opnieuw toe leiden dat het SW-loongebouw in elkaar wordt gedrukt. En belangrijker: dat de lonen van de SW-werknemers substantieel achter blijven bij de koopkrachtontwikkeling. Dit leidt inmiddels tot onrust bij deze werknemers. Werknemersorganisaties geven aan dat zij het risico dat de loonstijging onder de WML-indexatie komt niet voor hun rekening willen nemen.

Werkgevers hebben gelet op de bezuinigingen op de SW echter geen ruimte om dit risico uit eigen middelen af te dekken. Na maanden onderhandelen dreigt hierover een patstelling te ontstaan, terwijl partijen het voor de betreffende werknemers zeer onwenselijk zouden vinden als dit opnieuw tot arbeidsonrust gaat leiden.

Wij zijn gezamenlijk van mening dat toekenning van minimaal de WML-stijging aan alle SW-werknemers wenselijk is. Dit zorgt bij de werknemers voor rust, zekerheid en koopkrachtbehoud en sluit daarmee ook aan bij de afspraak uit het regeerakkoord dat werken moet lonen. Deze werknemers zijn immers afhankelijk van hun werk binnen de SW, en kunnen niet zo maar de keuze maken om hun koopkrachtbehoud elders te realiseren.

Om bovengenoemde redenen verzoeken wij u om opnieuw langjarig LPO toe te kennen aan gemeenten ten behoeve van de cao SW, maar zodanig vormgegeven dat hiermee minimaal de WML-indexatie kan worden gehanteerd als algemene loonontwikkeling in de cao SW.

Partijen hebben vervolgens de intentie om deze systematiek door te zetten tot het moment waarop de laatste medewerker uitstroomt uit de WSW. Die intentie willen we nu al vormgeven door een cao met een maximale looptijd van 5 jaar af te spreken.

Wij zouden hierover graag met u in gesprek gaan. De looptijd van de vorige cao SW is inmiddels een half jaar verstreken. Aangezien de werknemers nu per 1 juli 2019 een salarisverhoging verwachten dringen wij er op aan op zo kortst mogelijke termijn met u in gesprek te gaan.

Hoogachtend
Sociale partners bij de Cao SW,

Huib van Olden
VNG

Peter Wiechmann
FNV

Alie de Jonge
CNV

P.S. 28 juni 2019, 16.00 uur:

Inmiddels is er in afwachting van de uitkomst van het gesprek, in het belang van koopkrachtbehoud van de werknemers een kort lopend onderhandelaarsakkoord gesloten met een werkingskracht voor 2019.